

s'esmenten un calze, una patena i una custòdia, tot de plata. El rector també disposava de diverses casulles, així com de missals i diversos llibres religiosos, tots en pergamí. La rectoria encara necessitava reparacions. Un temps després, l'any 1446, també es citen algunes creus daurades, així com dos altars més a part de l'altar major: un altar estava dedicat a Santa Maria, era de pedra i tenia un mantell on hi havien estampades les armes del rei, i un altre altar estava dedicat a Sant Miquel, i també era de pedra. Cal dir que entre els ornaments del temple hi havia uns gonfanons, és a dir, uns estendards, amb les armes dels Torrelles, senyors del castell de la Roca i també de la baronia de Montbui.

Pel nombre d'altars i per les seves característiques, el temple parroquial devia ser de petites dimensions. Hi ha poques restes d'aquell temple medieval: unes arcuacions dins l'actual campanar, i uns arcs apuntats amb arestes, d'estil gòtic, en una de les capelles laterals. No és fins als darrers anys del segle XV, però, que retrobem un altar dedicat a Santa Llocaia. En el cas de l'altar dedicat a Santa Maria, sabem que tenia una imatge de la santa. En anys posteriors, es diu que aquesta imatge portava un mantell i que duïa una diadema al cap. Aleshores el rector era mossèn Pere Bruniquer, fill, probablement, d'una important família de mercaders de Granollers. De fet, ell mateix va adquirir certa importància, ja que mentre era rector de Santa Eulàlia va esdevenir degà del Vallès.

El substitut de Pere Bruniquer, Joan Segués, no va exercir gaire de rector, ja que sovint es diu que es trobava a Roma. En la visita de l'any 1508, mossèn Segués resi-

Interior de l'església parroquial en l'actualitat.